

DZIECI KSIĄŻĘCEJ PARY



Od lewej siedzą: Maria, Seweryn, Ludwik, Księżna Matka i Wanda.
Stoją: Włodzimierz i Zofia. (1930 r.)

SEWERYN FRANCISZEK KALIKST (1873– 1945)

Majątek: Suchowola, Pałac Uruskich, Sewerynów i Hotel Europejski w Warszawie. Agronom i ekonomista, polityk i działacz społeczny. Poseł na Sejm i jego wicemarszałek (1928-1931). Szambelan papieski. Od 1941 r. więziony w Lublinie, Auschwitz i Buchenwaldzie. Uwolniony przez Amerykanów, zmarł w szpitalu w Edynburgu.

WŁODZIMIERZ FELIKS (1874-1951)

Majątek Rudzieniec i folwark Gęś. Muzyk. Prezes Warszawskiego Tow. Muzycznego, przewodniczący Komitetu Organizacyjnego I i II Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego im. Fryderyka Chopina (1927 i 1932), współzałożyciel Tow. im. Fryderyka Chopina. Prezes Klubu Sportowego „Polonia”.

ZOFIA HERMANCJA (1875-1937)

W dobrach pilczyckich prowadziła działalność charytatywną. Przew. Katolickiego Związku Polek (1928-1935), wiceprezes Zjednoczenia Katolickich Związków Kobiet, członek zarządu Międzynarodowej Unii Katolickich Organizacji Kobiety.

LUDWIK RUDOLF (1877-1941)

Dobra ziemskie Żołudek. Prezes Związku Ziemian Województwa Nowogrodzkiego. Więziony w Moskwie wraz z żoną. Zesłany przez Niemców do Auschwitz i zamordowany.

MARIA ANIELA SEWERYNA (1880-1965)

Majątek Świerze (1918-1945). Wiceprzewodnicząca PCK. Komendantka czołówki frontowej i sanitariuszka w wojnie polsko-bolszewickiej. Założycielka 300 wiejskich ośrodków zdrowia PCK. Odznaczona Krzyżem Walecznych, medalem Florence Nightingale, Złotym Krzyżem Zasługi z Mieczami, Więzień Pawiaka, major AK, parlamentariuszka do rozmów z Niemcami w czasie Powstania Warszawskiego ws. ratowania cywilów i jego kapitulacji. W latach 1946-1957 na obczyźnie. W 2016 r. otrzymała Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski.

WANDA JADWIGA MARIA (1890-1979)

Ostatnia właścicielka Milanowa z rodu Czetwertyńskich (1932 -1945.) W II Woj. Świat. pomagała wysiedlonej przez Niemców ludności z Wielopolski i udzielała schronienia żydom.

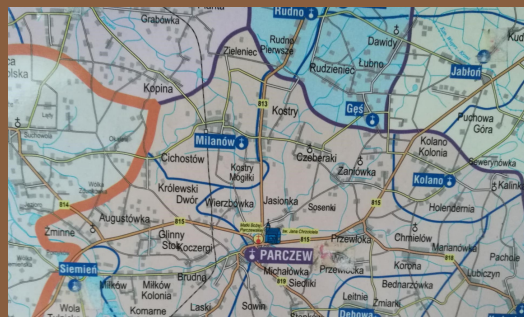
PRZYSZŁOŚĆ



Dwór w Milanowie – stan obecny

W latach 1945-2017 w dworze w Milanowie mieściło się liceum ogólnokształcące, któremu w 1964 r. nadano imię Marii Konopnickiej.

W roku 2018 Caritas Diecezji Siedleckiej zakupiła część założenia dworsko-parkowego w Milanowie. Usytuowane zostało tam Centrum Kulturalne Caritas, w którym planowane jest utworzenie Domu Pracy Twórczej z biblioteką i muzeum. Zabytkowy ten zespół został włączony do programu rewitalizacji gminy Milanów. Obecnie trwają prace, przygotowujące do jego rewitalizacji.



Zespół Dworsko Ogrodowy w Milanowie
ul. Konopnickiej 1, 21-210 Milanów

Fundacja Cichy Przyjaciel

ul. Budowlana 1,

08-110 Siedlce

facebook.com/FundacjaCichyPrzyjaciel

+48 576 053 358

kontakt@cichyprzyjaciel.pl

NIP 821-26-92-768

REGON 52919458100000

Bank Spółdzielczy w Siedlcach
PL 90 9194 0007 0031 3621 2002 0010

z dopiskiem Milanów

ZESPÓŁ DWORSKO-OGRODOWY W MILANOWIE



GNIAZDO RODOWE KSIĄŻĄT MARII I WŁODZIMIERZA ŚWIATOPEŁK-CZETWERTYŃSKICH HERBU POGOŃ RUSKA



FUNDACJA
Cichy Przyjaciel

PARTNERZY:



caritas
DIECEZJI SIEDLECKIEJ

lubelskie
Smakuj życie!

DOBRA ZIEMSKIE MILANÓW

HISTORIA

- XV w. Pierwsze źródłowe informacje o Milanowie – Liber beneficiorum dioecesis cracoviensis t. II Jana Długosza (1431 r.).
- XVI w. Własność Milanowskich.
- XVII w. W rękach rodziny Firlejów. W 1693 r. majątek przejęła Trembińska. Potem odkupił go Józef Firlej z Dąbrowicy, który dobra wydzierżawił.
- XVIII w. W 1742 r. dobra Milanów plus Kolano, Jabłoń i Gęś nabyli Potoccy h. Pilawa. Pod koniec XVIII w. własność Seweryna hr. Potockiego z Podhajec h. Pilawa Srebrna (1762-1829), ożenionego z Anną Teofilą ks. Sapieha h. Lis (1758-1813). Mieli pięcioro dzieci. Po nabyciu jeszcze sąsiednich dóbr uporządkował majątek i sporządzono jego dokładną mapę.
- XIX w. Seweryn Potocki swoje posiadłości podzielił w 1814 r. pomiędzy dzieci. Córką Wanda Julianna (1788-1876) odziedziczyła dobra Milanów. Była ona 3-krotnie zamężna: z Michałem hr. Wielopolskim, Kajetanem hr. Uruskim h. Sas i Bernardem hr. Caboga. Z Ursuskim miała jedyne syna Seweryna Macieja Leona (1817-1890), który zarządzał tym majątkiem. W tym okresie powiększono majątek i ok. 1840 r. wzniesiono murowany parterowy dwór. Hrabina była patriotką, kobietą wielkiego umysłu i serca. Rozumiała potrzebę ulżenia doli włościan i podniesienia ich statusu oświatowego i kulturalnego. Była patronką unitów. Ufundowała szpital i kościół w Milanowie. Dobra hrabiny liczyły ponad 10 tys. morgów i należały do największych w okolicy, a Milanów stał się centrum ekonomicznym. Hr. Uruski rzadko przebywał w swoich majątkach. Poślubił Hermancję hr. Tyzenhaus h. Bawół (1822-1891). Mieli dwóch synów (zmarli w dzieciństwie) i dwie córki – Marię Wandę (1853-1931) i Sewerynę Marię (1860-1932). Od 1844 r. absorbowala go Warszawa. W nowo wybudowanym pałacu mieszkał od 1846 r. Często wyjeżdżał za granicę.



MARIA I WŁODZIMIERZ KSIĄŻĘTA ŚWIATOPEŁK-CZETWERTYŃSCY



Maria Wanda hr. Uruska i Włodzimierz ks. Światopełk-Czetwertyński, tuż przed zawarciem ślubu w 1872 r.

Przełomowym wydarzeniem w życiu Włodzimierza Ludwika Stanisława księcia Światopełk-Czetwertyńskiego na Nowej Czetwertni h. Pogoń Ruska (1837-1918) było poznanie Marii Wandy hrabianki Uruskiej (1853-1931), przyszłej swojej żony. Maria miała wówczas 17 lat, a Włodzimierz 33 lata. Urodziwy, szarmancki, uważany za wielkiego patriotę zesłaniec syberyjski, a przy tym potomek starego książęcego rodu, zaimponował młodej hrabiance i zyskał jej wzajemność. Początkowo ojciec Marii nieprzychylnie patrzył na załoty Włodzimierza, więc wyjechał on za granicę, a Maria pojechała do babki (hr. Caboga) do Lwowa, która przekonała syna do tego małżeństwa. Ich ślub odbył się 10.VII.1872 r. w kościele Dominikanów we Lwowie. Na życzenie hr. Caboga osiedlili się w Milanowie. Początkowo dobra milanowskie nie były ich własnością, ale de facto oni w nich gospodarzyli. Stały się one ich własnością dopiero w 1891 r., po śmierci rodziców Marii. Obejmowały one wieś Milanów i folwarki: Milanów, Mogiłki, Jasionka Ruska, Czeberaki, Hermancin, Kopina i Wierchówka. W Milanowie stał wówczas mały, murowany dwór parterowy, dlatego mogli tu osiąść dopiero po jego rozbudowie. Projekt w stylu neoklasycystycznym wykonał w 1872 r. architekt Franciszek Maria Lanci. Podczas budowy zamieszkali w Pałacu Uruskich w Warszawie. Wokół dworu założono 7 ha park krajobrazowy. Był też sad i ogród warzywny. W pobliżu dworu wybudowano stajnię cugową i budynek dla administracji majątku.

Do dworu w Milanowie wprowadzili się w zimie 1874/75. Do tej pory przyszli już na świat dwaj ich synowie. Mieli 6-cioro dzieci. W budynku był ogród zimowy, galeria obrazów i biblioteka zwana Biblioteką Milanowską, która była największą prywatną biblioteką w Królestwie Polskim. Niedługo po ślubie Włodzimierz odzyskał swoje skonfiskowane dobra i jego rodzinie został przywrócony tytuł książęcy. W późniejszym okresie sami zakupili Suchowolę w powiecie radzyńskim i Przewłokę koło Parczewa. Do organizacji ekonomicznej dóbr milanowskich przyczyniła się szczególnie księżna Maria. W dobie zaboru rosyjskiego, rodzina książąt Czetwertyńskich pielęgnowała na tych terenach polskość, patriotyzm, wiarę katolicką i unicką. Ze względu na wzajemne relacje dworu i wsi zapisała ona nowy rozdział w dziejach dóbr milanowskich, integrując się ze środowiskiem w sposób zupełnie dotychczas niespotykany. Prowadziła szeroką działalność oświatową, kulturalną, wyznaniową i charytatywną. Wybudowała w Milanowie szkołę elementarną i 7-klasową, na własny koszt wysyłała najzdolniejszą młodzież do szkół poza Milanów, wybudowano kościół, prowadzono szpital z ambulatorium (za darmo leczono i żywno oraz wydawano leki do domu), działała biblioteka wiejska z czytelnią i teatr, utworzona została straż pożarna i orkiestra dęta. Dzięki ks. Włodzimierzowi zbudowana została kolej Łuków – Lublin. Ks. Maria była fundatorką kościoła w Gęsi, a po roku 1905 pomogli odbudować wszystkie okoliczne kościoły. Maria z synami ufundowała też największą aulę na tworzącym się wówczas Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.



Dwór w Milanowie – strona wschodnia (front domu)